

Van:
Aan: [!Raadsleden](#)
Cc: dorpsplatform@kamerikvandaag.nl
Onderwerp: Industrierrein Lindenlaan Kamerik
Datum: donderdag 13 oktober 2022 10:45:53
Bijlagen: [Pagina 99.pdf](#)
[Pagina 100.pdf](#)

Van: [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] Kamerik.

Aan de raadsleden van de Gemeente Woerden.

Beste Raadsleden,

Aan de Lindenlaan in Kamerik is een bedrijfsterreintje.

Sinds 1988 is het de bedoeling dat het bestemmingsplan zou worden gewijzigd in woonbestemming. Zie bijlage 1 en 2, Terugblik op Kamerik, [REDACTED]

[REDACTED].

Jarenlang hebben de hallen leeggestaan, de laatste jaren zijn de hallen verhuurt aan een bedrijf in tweede hands auto's.

Voor zover ik weet rust er op dit terrein een beheers verordening.

Over de kwestie bedrijfsterrein Lindenlaan heb ik in het verleden regelmatig contact gehad met Burgemeester en Wethouders, raadsleden, politieke partijen, ambtenaren van de gemeente Woerden en de dorpsambtenaar Kamerik.

Het laatste contact / antwoord dateert van de 14-09-2021, een mail van de dorpsambtenaar. De laatste zin van de dorpsambtenaar luidde: "Zodra ik wat over het industrierrein kan vertellen neem ik contact met u op".

Hier na heb ik niets meer gehoord aangaande ontwikkelingen van industrierreintje Lindenlaan.

Het is niet wenselijk dat er in een woonwijk een bedrijfsterrein staat dat actief in gebruik is.

Jaren geleden waren deze inzichten duidelijk, kennelijk hebben bestuurders bedrijfsterrein Lindenlaan over het hoofd gezien.

Na alle acties die aangaande bedrijfsterrein Lindenlaan zijn gepasseerd, heb ik niet het idee dat er enige vorderingen zijn geboekt van de gemeente Woerden om de situatie te verbeteren en is er ook geen enkel begin gemaakt om te zorgen dat er op termijn woningen gebouwd zullen worden op het industrierrein Lindenlaan.

Mijn vraag is duidelijk : wat zijn de ontwikkelingen aangaande bedrijfsterrein Lindenlaan, Kamerik?

Raadsleden, deze kwestie suddert nu tenminste 34 jaar voort. De antwoorden van de kant van de gemeente Woerden de laatste twee jaar zijn tot nu toe nietszeggend of leiden naar niets.

Het wordt de hoogste tijd dat er duidelijkheid en openheid komt.

Een CC van deze mail is gestuurd naar Dorpsplatform Kamerik.

Hoogachtend, [REDACTED]
uit [Outlook](#)

periode dongen naar de gunst van de bewoners van de machinistenwoning van het gemaal Kamerik-Mijzijde aan de Grecht. Vanuit het dorp al 25 minuten lopen (enkele reis), maar arbeid telde in die jaren ook in de detailhandel niet als kostenfactor. Ook het bezorgen van brood buiten Kamerik, tot in Nieuwerbrug, was geen probleem (52). Ook de vele kruidenierszaakjes die Kamerik heeft gekend, waren bij de opheffing van de gemeente, op twee na, Janmaat en Romijn, verdwenen. De zaak van Janmaat was de oudste. In 1875 vestigde zich de eerste Janmaat-telg in de buurtschap. Hij betrok er de herberg "In de gekeerde Kanis" en breidde zijn nering uit met een handel in levensmiddelen. De herberg, waar de buurtschap waarschijnlijk zijn naam aan te danken heeft, werd voordien gedreven door een familie Groenendijk. Het café, dat vooral vissers en andere passanten tot klant had en op zondag de kerkgangers, werd in 1978 gesloten. De levensmiddelenzaak zou het nog veertien jaar volhouden, maar begin juni 1992 sloot [REDACTED] Janmaat de deuren definitief (53). De andere kruidenier aan de Kanis, Samson, verging het andersom. In de jaren zeventig hield deze winkel op te bestaan, maar het café bestaat tot op de dag van vandaag.

Van de aanvankelijke kruideniersrijkdom in Kamerik-dorp bleven tot circa 1970 twee zaken over: Centra Nap in het pand waar nu restaurant "De Herberg" gevestigd is en Romijn (vroeger Vermeulen) aan de overzijde, die later onder het Centra-vignet verder ging. Van deze twee wist Romijn, een familiebedrijf, dat inmiddels ook al zo'n tachtig jaar bestaat, de tand des tijds te doorstaan. In het begin van de zeventiger jaren bouwde hij een grote supermarkt aan het Hallehuis, één van de straten die bij de uitleg "Dorp West" was ontstaan en medio jaren tachtig breidde Romijn zijn bedrijf nog uit met een zaak in huishoudelijke artikelen en speelgoed. Met die ene supermarkt was Kamerik in de tachtiger jaren voorzien: pogingen van de toenmalige melkhandelaar Cock Stoof om een eigen supermarkt van het "discount"-type van de grond te tillen, mislukten.

Vrijwel alle overige winkels in Kamerik verdwenen. Alleen een groentezaak, een bloemisterij, een loodgieter en een slagerij hielden de concurrentiestrijd vol. De fietsmakerij van Joh. Senten sloot kort voor de jaarwisseling 1988/1989. "Nieuwe" loot aan het firmament was "de Osim", een zaak die weliswaar al sinds jaar en dag bestond, maar rond 1980 definitief overschakelde van manufacturen en woningtextiel op meubels en het textiel erbij hield. De andere winkels, zoals schoenenzaken, kleermakers, melkboer, manufacturenhandels (onder meer Van Dijk), en de kapper verdwenen met hun winkels uit het dorp. Wel kwam in 1982 een kapsalon terug, die in een duidelijke behoefte bleek te voorzien.

In de Kanis lagen de zaken iets anders: hier bleven naast bakker en kruidenier lange tijd nog een fietsenhandel (Okkerman), een schilderswinkel (Bouwman), een electriciteitszaak (Okkerman) een een woninginrichter annex speelgoed-, kleding- en manufacturenwinkel (Kooyman) bestaan. In opdracht van de gemeente Woerden werd in 1991 een onderzoek naar de levensvatbaarheid van de middenstand in Kameriks kleinste kern gehouden. De uitkomsten waren vernietigend en werden het jaar erna bevestigd door het sluiten van zowel de winkel van Janmaat als van Kooyman, deze laatste overigens in verband met de gevorderde leeftijd van de ondernemer. Het uitblijven van woningbouw in de Kanis en de sterke vergrijzing hebben het echter onmogelijk gemaakt voor beide zaken een nieuwe middenstander te interesseren.

Het buitengebied kende voor de Tweede Wereldoorlog een aantal geïsoleerd gelegen winkeltjes en bedrijfjes, vooral tussen Kanis en Oudendam en aan Teckop, dat echter de concurrentiestrijd in de moderne tijd niet lang heeft volgehouden. 's-Gravesloot was ook in die jaren al volledig op Woerden gericht en de enige winkel aan de Houtdijken (kruidenier De Bruijn) was net op Woerdens grondgebied gelegen.

In de zestiger jaren werd de werkgelegenheid, die ook bij de winkels nooit een grote omvang heeft gekregen, wat uitgebreid. Kamerik kreeg aan de Lindenlaan zijn eerste echte bedrijfsterrein. Hier kwam onder meer een vestiging van Siemens Nederland, terwijl ook het plaatselijk autobandenbedrijf Stoof er een vestiging kreeg. Buiten dit terrein bouwde de apparatenfabriek Kirema een pand aan de Burgemeester De Kockstraat. Na het faillissement hiervan zou het gebouw nog een tijdje in gebruik zijn bij een computerbureau, waarna het geheel gesloopt werd en plaats maakte voor woningen.

Naarmate de agrarische sector minder arbeidskrachten nodig had groeiden er in het Kamerikse buitengebied steeds meer bedrijfjes. Mensen met een agrarische achtergrond, die niet meer in de landbouw wilden of konden werken, begonnen allerlei nevenactiviteiten op de boerderij. Op die manier ontstonden bedrijven als Makon (stalinrichting) of bouwbedrijf Pauw en Haakma. Nadeel van deze ontwikkeling was dat deze startende

Het echtpaar K [REDACTED] met hun zoon in de winkel aan de Van Teylingenweg in de Kanis. Deze stoffeerderij kledingzaak, drogisterij, speelgoedwinkel en handel in huishoudelijke artikelen sloot in 1992.

Plannen om het bedrijfsterrein aan de Lindenlaan te saneren en vervangen door woningbouw doken eind tachtiger jaren op. Tot realisatie is het (nog) niet gekomen.

ondernemers lang niet altijd over de benodigde vestigings- en hinderwetvergunningen beschikten. Om vooral deze bedrijven een kans te geven zich op een geschiktere plaats te vestigen werd het terrein "Handel en Nijverheid" gesticht aan de rand van het dorp. Langs de Nijverheidsweg verrezen in de late jaren zeventig en vroege jaren tachtig steeds meer bedrijfspanden. Verschil tussen het terrein aan de Lindenlaan en "Handel en Nijverheid" is de opzet. Dit laatste is in de visie van de achtereenvolgende gemeentebesturen steeds een lokatie geweest, waar de plaatselijke nijverheid terecht kon. Ook bedrijven, die in de dorpskern gevestigd waren, maar daar uit hun jasje groeiden, zoals garage Van der Tol, konden naar het nieuwe terrein. De ruimte die bedrijven aan de Lindenlaan kregen paste meer in de visie, dat Kamerik eigen werkgelegenheid moest hebben. In de jaren zestig en zeventig werd ook door de gemeentebestuurders vaak hardop gedacht over groeimodellen van de gemeente met aantallen inwoners van acht- tot tienduizend. In dergelijke modellen hoorde ook een royaler aanbod aan werkgelegenheid. De komst van Siemens kan in dat licht gezien worden. Op "Handel en Nijverheid" zou een bedrijf van dien aard alleen gevestigd zijn, indien het een plaatselijke onderneming was geweest.

Het moderne bedrijventerrein "Handel en Nijverheid" bood in de jaren zeventig een vestigingsplaats voor de Kamerikse industrie.

Met het bereiken van het diepste economische dal en de langzame vooruitgang die daarop volgde ontstond ook in Kamerik weer wat ruimte voor nieuwe bedrijvigheid. Omdat het gemeentebestuur ook die op "Handel en Nijverheid" wilde onderbrengen is in de periode 1987/1988 meermalen gesproken over uitbreiding van dit terrein. Eén en ander stuitte op bezwaren van één van de grondeigenaars, terwijl ook de gemeenteraad niet onverdeeld achter vergroting in zuidelijke richting stond.

